

РЕШЕНИЕ

№ 23087

гр. София, 04.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в
публично заседание на 19.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6593** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК.

Образувано във връзка с решение № 7735/21.06.2024 г., постановено по адм.д. № 3383/2024 г. по описа на ВАС, VII отд., с което е обезсилено решение 5329/09.08.2023 г., постановено по адм.д. № 11764/2022 г. по описа на АССГ, II отд., 33 състав, като са дадени задължителни указания относно надлежното конституиране на страните по делото.

Производството по делото е образувано по подадена от С. Г. (S. G.) и „О. У. Н.“, представлявано от Е. С., чрез адв. К. А., срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник Областен отдел „Автомобилна администрация“ /ОО „АА“/ [населено място] при РД „АА“ към Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ /ИА“АА“/, с която е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" от Закона за автомобилните превози /ЗАВП/ - временно спиране от движение на влекач, с рег. № Р. и прикачено полуремарке с рег. № 34ACN230 до заплащане на наложената с НП глоба за извършено нарушение и осигуряване на водач, който е гражданин на държава членка на ЕС или отговаря на изискванията на чл. 7, ал.4 ЗАВП.

С решение № 22192/04.11.2024 г., постановено по настоящето дело, съдът е оставил без разглеждане жалбата на С. Г. (S. G.) от Р. Т. / [дата на раждане] /, срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО „АА“ [населено място], при РД „АА“ към ИА“АА“ и е прекратил производството по адм. дело № 6593/2024 г. по описа на АССГ, II отд., 59 състав, в тази му част, както и е отхвърлил жалбата на „О. У. Н.“, представлявано от Е. С., срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО „АА“ [населено място] при РД „АА“ към ИА“АА“.

С определение № 4238/23.04.2025 г., постановено по адм.д. № 3566/2025 г. на ВАС, VII отд.,

решението на АССГ № 22192/04.11.2024 г., в частта по отношение на жалбата от С. Г. (S. G.) от Р. Т. / [дата на раждане] /, срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО "АА" [населено място], при РД „АА" към ИА "АА" е отменено и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените правила, а именно за разглеждането ѝ по същество.

В жалбата са изложени съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспорената заповед. Посочват се аргументи за издаване на оспорената заповед при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материалния закон. Изложени са аргументи за нищожност на оспорената заповед, като се твърди, че е издадена от некомпетентен административен орган. Твърди се, че административното производство е незаконосъобразно проведено, тъй като е съставен АУАН на лице, което не владее български език. В АУАН не са сочени основания за налагане на ПАМ по чл. 106 от ЗАвП. Моли за отмяна на заповедта.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят С. Г. (S. G.) не се явява, представлява се от адв. Л., която поддържа изложените съображения в жалбата по основателността на ѝ и моли за отмяна на заповедта. Представя списък с разноси, които се претендират.

В представена писмена защита допълва изложените твърдения за незаконосъобразност на оспорвания акт.

Ответникът, началник на ОО "АА"-гр. С., към РД „АА" към „ИА „АА“", е представил административната преписка, с която е взел становище за неоснователност на жалбата, като посочва, че проверяващия епик е установил, че С. Г. (S. G.) извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на общността, валиден от Р. Т. до Р. У. и е извършил следното нарушение: за 24 часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа. Дневната почивка е намалена с 4 часа и 11 минути. Поради това е издадена и процесната заповед. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебното заседание не се представлява.

СГП не взема становище и не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършване на проверка на 23.11.2022 г., за спазване на разпоредбите на ЗАвП, Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове, инспекторите Т. Б. и Б. Н. в РД "АА" [населено място] установили, че С. Г. (S. G.) от Р. Т. / [дата на раждане] /, около 09:50 часа в [населено място], на околновръстен път, на около 150 м. след пътен възел с [улица], с посока на движение [населено място], като водач на влекач м. „Р.“ с рег. № Р., собственост на фирмата – превозвач и прикачено полуремарке марка Т. с рег. № 34ACN230 /собственост на О. У./, извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на Общността № KAF-01-008690/58/2015, валиден до 13.10.2025 г. от Р. Т. до Р. У., видно от CMR № 04567-0008928 от 19.11.2022 г. При извършената проверка са установени следните нарушения:

1. За 24 – часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа за периода от 11:52 часа на 27.10.2022 г. до 11:52 часа на 28.10.2022 г. Намалената дневна почивка е намалена с 4 часа и 11 минути, видно от разпечатка от дигитална карта на водача, за което е издадено наказателно постановление № 42-0004081/23.11.2022 г.;

2. Водачът е без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТ.

За констатираните нарушения против С. Г. (S. G.) от Р. Т. са съставени два Акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 330931/23.11.2022 г. за нарушение на чл. 8, § 2, изр. 2,

във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП и чл. 2, § 3 от Регламент 561 и АУАН № 331680 от 23.11.2022 г., за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 5 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТ.

Въз основа на АУАН са издадени две наказателни постановления /НП/. С НП № 42-0004081/23.11.2022 г., на водача С. Г. (S. G.) е наложено наказание "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева. С НП № 42-0004082/23.11.2022 г., на С. Г. (S. G.) е наложено наказание "глоба" в размер на 2000 лева.

Въз основа на тези данни е издадена заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО"АА" [населено място], при РД „АА" към ИА"АА". В заповедта е описана следната фактическа обстановка: на 23.11.2022 г., С. Г. (S. G.) от Р. Т. / [дата на раждане] /, около 09:50 часа в [населено място], на околоръстен път, на около 150 м. след пътен възел с [улица], с посока на движение [населено място], като водач на влекач м. „Р.“ с рег. № Р., собственост на фирмата – превозвач и прикачено полуремарке марка Т. с рег. № 34АСN230 /собственост на О. У./, извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на Общността № КАФ-01-008690/58/2015, валиден до 13.10.2025 г. от Р. Т. до Р. У., видно от CMR № 04567-0008928 от 19.11.2022 г., като извършва две нарушения, както следва:

1. За 24 – часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа за периода от 11:52 часа на 27.10.2022 г. до 11:52 часа на 28.10.2022 г. Намалената дневна почивка е намалена с 4 часа и 11 минути, видно от разпечатка от дигитална карта на водача, за което е издадено наказателно постановление № 42-0004081/23.11.2022 г.;

2. Водачът е без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТ.

В мотивите на заповедта е посочено, че нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България и е налице и правно основание за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "г" ЗАВП.

Със заповедта на основание чл. 107, ал. 1, във вр. с чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“, т. 1, б. „в“ от ЗАВП, е приложена ПАМ - временно спиране от движение на влекач с рег. № Р. и прикачено полуремарке с рег. № 34АСN230, до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - член на Европейския съюз или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 от Закона за автомобилните превози.

Заповедта е връчена на С. Г. (S. G.) при условията на отказ на 24.11.2022 г.

Собственикът на превозното средство О. У. и С. Г. (S. G.) са подали жалба срещу заповедта за ПАМ на 07.12.2022 г. директно в съда.

Със Заповед № РД-01-553/23.11.2021 г., изпълнителният директор на ИА АА е определил лицата, заемащи длъжността началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“, да имат право да прилагат ПАМ по чл.106 и чл.106а ЗАВП. Със Заповед № 280/15.05.2015 г., лицето издало заповедта е назначено на длъжността началник ОО-АА, [населено място].

Въз основа на така описаната и възприета фактическа обстановка, АССГ, II отд., 33 състав е постановил решение № 5329/09.08.2023 г., по адм.д. № 11764/2022 г. по описа на АССГ, с което жалбата от С. Г. (S. G.) срещу процесната заповед е оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес от оспорване на заповедта. 33 състав на АССГ е развил мотиви, че С. Г. (S. G.) не е адресат на заповедта, не е собственик на автомобила, единствено е негов водач, но законните му права и интереси не се засягат от заповедта. Жалбата от другия жалбоподател „О. У. Н.“, представлявано от Е. С. е отхвърлена като неоснователна.

Решението на АССГ е обезсилено с решение № 7735/21.06.2024 г., постановено по адм.д. № 3383/2024 г. по описа на ВАС, VII отд., поради участието на ненадлежен ответник пред първата инстанция. Дадени са указания относно конституирането и призоваването на страните по делото.

С решение № 22192/04.11.2024 г., постановено по настоящето дело, съдът е отхвърлил жалбата на „О. У. Н.“, представлявано от Е. С., срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО „АА“ [населено място] при РД „АА“ към ИА „АА“. Със същото решение, съдът е оставил без разглеждане жалбата от С. Г. (S. G.), като недопустима. С определение № 4238/23.04.2025 г., постановено по адм.д. № 3566/2025 г. на ВАС, VII отд., решението на АССГ № 22192/04.11.2024 г., в частта по отношение на жалбата от С. Г. срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО „АА“ [населено място], при РД „АА“ към ИА „АА“ е отменено и делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените правила, а именно за разглеждането ѝ по същество.

Пред настоящата инстанция се представи Решение № 2011/01.05.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 16451/2022 г. на СРС, с което е отменено НП № 42-0004081/23.11.2022 г., издадено от началника на ОО АА, С., с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, вр. чл. 93б, ал. 7, т. 3 от ЗАвт.П е наложена на С. Г. (S. G.) глоба в размер на 500 лв. за извършено нарушение на чл. 8, § 2, изр. 2 АЕТР, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП и чл. 2, § 3 от Регламент 561/06.

Представи се и Решение № 259/16.01.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 16449/2022 г. на СРС, с което е отменено НП № 42-0004082/23.11.2022 г., издадено от началника на ОО АА, С., с което на основание чл. 93, ал. 1, т. 1 от ЗАвт.П е наложена на С. Г. (S. G.) глоба в размер на 2000 лв. за извършено нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 5 от Наредба № 11/31.10.2002 г. за международния автомобилен превоз на пътници и товари на министъра на транспорта. Мотиви за отмяната и на двете НП СРС е намерил в това, че АУАН и НП са връчени на жалбоподателя единствено на български език, а С. Г. (S. G.) е турски гражданин. Не са представени доказателства на лицето да е осигурен преводач. Няма данни решенията да са влезли в сила, но след направена справка в деловодната система на АССГ не се установиха дела, образувани по жалба срещу посочените решения.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г., издадена от началник ОО „АА“ [населено място] при РД „АА“ към ИА „АА“, за прилагане на принудителна административна мярка „временно спиране от движение на влекач с рег. № Р. и прикачено полуремарке с рег. № 34АСN230 - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - член на Европейския съюз или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 от Закона за автомобилните превози.

Съдът намира, че е сезиран с жалба срещу годин за оспорване административен акт. Компетентен да се произнесе по подадената жалба срещу процесната заповед, е АССГ, тъй като жалбоподателят е с адрес в Р. Т., поради което с жалбата е сезиран надлежният орган.

Жалбата на С. Г. (S. G.) от Р. Т., съдът намира, че е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесния акт, тъй като с него се засягат негови права и интереси. В този смисъл са мотивите изложени в определение № 4238/23.04.2025 г., постановено по адм.д. № 3566/2025 г. на ВАС, VII отд., съобразно които, в оспорената заповед е посочено името на жалбоподателя С. Г. (S. G.), като водач на МПС, който е извършил нарушение на ЗАвтП. Посочено е още, че в диспозитива на обжалваната ЗППАМ не е посочено изрично на кого се налага принудителната административна мярка, а единствено е описано в какво се изразява тя, което не означава, че актът няма адресат. Съобразно определението, в случая установените от административния орган нарушения са извършени от водача С. Г., поради което адресат на тези мерки следва да е именно

той, доколкото целта на мерките е да се предотвратят и преустановят административните нарушения, както и че производството по издаване на ЗППАМ е проведено именно с участието на водача С. Г. (S. G.), на когото е и връчен екземпляр от заповедта, удостоверено с положения от него подпис. Съдът приема, че жалбата е подадена в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, за което се представиха доказателства.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспореният акт е издаден от компетентният орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл.107, ал.1 от ЗАвП. Съгласно разпоредбата на чл. 107, ал. 1 ЗАвП, принудителните административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на ИА „АА“ или упълномощени от него длъжностни лица. В настоящия случай тази разпоредба е спазена напълно, като видно от Заповед № РД-01-553/23.11.2021 г., изпълнителният директор на ИА „АА“ е упълномощил лицата, заемащи длъжността началник на Областен отдел „АА“ да прилага ПАМ по чл. 106 и чл. 106а ЗАвП. В този смисъл, при изрична делегация, актът е издаден от компетентен орган.

Актът е издаден в предписаната от закона писмена форма, както и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване, т.е. акта е мотивиран. Посочено е основаниято, на което е образувано производството, а именно извършена от контролните органи проверка относно спазването на разпоредбите на ЗАвП и ЗДвП и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове. Посочено е мястото на извършване на проверката, установеното от нея, констатациите на органа относно наличие на нарушение, съобразени са всички релевантни факти и детайлно е описано нарушението и нарушителя. Съдържа се издателят на акта, неговия адресат, какво е решението на органа, в следствие на извършената проверка, т.е. съдържа диспозитив, правното основание за издаване на акта - чл. 107, ал. 1, във вр. чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „г“, т. 1 и т. 3, б. „в“ от ЗАвП, определен е вида и срока за приложения ПАМ. Административният орган е изложил мотиви, описаната в заповедта фактическа обстановка съответства на събраните по преписката документи и фактически установявания. Органът е изложил последователно установените факти и събрани доказателства, въз основа на което е направил извода си за наличие на основание за прилагане на ПАМ, поради констатирано нарушение.

При постановяването не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират отмяна на акта. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло върху съдържанието на административния акт или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган, както и ако е нарушено правото на защита на засегнатото от акта лице.

С оглед преустановителния характер на мярката и принципа на бързина, който е водещ в производството по прилагане на мерки от вида на процесната, специалният закон не изисква осигуряване на преводач в административното производство. Аргументи за такова императивно изискване могат да се изведат и от Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство. В чл.1, т.3 от Директива 2010/64/ЕС е регламентирано, че когато законодателството на държава-членка предвижда налагането на санкция за леки нарушения от страна на орган, различен от съд с компетентност по наказателноправни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред такъв съд, настоящата директива се прилага единствено за производството по обжалване пред този съд. В случая жалбоподателят не е бил препятстван да упражни правото си на оспорване пред съд. За тази цел е упълномощил адвокат, който го е представлявал в съдебното производство. За разлика от административното производство, националният законодател е предвидил изрично назначаването на преводач в съдебното производство по обжалване на административни актове, съобразно разписаното в чл. 14 от АПК. Предвид обаче липсата на изразено желание от жалбоподателя С. Г. (S. G.) да участва лично в съдебното производство и неявяването му в проведеното открито съдебно заседание, то не е било налице основание за назначаването на преводач и в съдебното производство.

Предвид изложеното, съдът счита, че при постановяване на оспорената заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, които обусловят отмяна на акта на процесуално основание. В това отношение следва да се извърши преценка за съответствието на издадената заповед с материалния закон.

По съответствие с материалния закон.

Преценката на законосъобразността на заповедта се свежда до това дали са налице материално-правните предпоставки за нейното издаване.

В настоящия случай е приложена разпоредбата на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „в“ и б. „г“ от ЗАП. Според нормата на б. „в“, за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ „временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва“ международен превоз на товари, когато превозното средство се управлява от водач, гражданин на държава, която не е членка на Европейския съюз, който не отговаря на изискванията на чл. 7а, ал. 4 - до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4. Съобразно разпоредбата на б. „г“, ПАМ се прилага в случай на превоз на пътници или товари, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение. С оглед преценката на материалната законосъобразност на издадения акт следва да се направи извод за наличие или липса на визираните за нейното издаване обстоятелства. В този смисъл съдът прави извод, че предпоставките за налагането на ПАМ с процесната заповед са налични поради следните съображения:

От доказателствата по делото безспорно се установява, че на 23.11.2022 г., С. Г., около 09:50 часа в [населено място], на околновръстен път, на около 150 м. след пътен възел с [улица], с посока на движение [населено място], като водач на влекач м. „Р.“ с рег. № Р., собственост на фирмата – превозвач и прикачено полуремарке марка Т. с рег. № 34ACN230 /собственост на О. У./, извършва международен превоз на товари със заверено копие на Лиценз на Общността № KAF-01-008690/58/2015, валиден до 13.10.2025 г. от Р. Т. до Р. У., видно от CMR № 04567-0008928 от 19.11.2022 г. При извършената проверка от служители на ИА“АА“ са установени две нарушения:

1. За 24 – часов период водачът не е ползвал дневна почивка от най-малко 9 последователни часа за периода от 11:52 часа на 27.10.2022 г. до 11:52 часа на 28.10.2022 г. Намалената дневна почивка е намалена с 4 часа и 11 минути, видно от разпечатка от дигитална карта на водача, за което е издадено наказателно постановление № 42-0004081/23.11.2022 г. и 2. Водачът е без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТ. За констатираните нарушения против С. Г. са съставени два АУАН № 330931/23.11.2022 г. за нарушение на чл. 8, § 2, изр. 2, във вр. с чл. 78, ал. 1, т. 1 от ЗАВП и чл. 2, § 3 от Регламент 561 и АУАН № 331680 от 23.11.2022 г., за нарушение на чл. 19, ал. 1, т. 5 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТ. Въз основа на тези АУАН са издадени две наказателни постановления - НП № 42-0004081/23.11.2022 г., с което на водача С. Г. е наложено наказание "глоба" в размер на 500 /петстотин/ лева и НП № 42-0004082/23.11.2022 г., с което на С. Г. е наложено наказание "глоба" в размер на 2000 лева.

По делото е безспорно установено, че водачът на ППС не е гражданин на Европейския съюз, няма постоянен адрес на територията на България, не притежава сертификат по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. и с посоченото по-горе НП му е наложена глоба. Т.е. са били налице материалноправните предпоставки на чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "в" и б. "г" от ЗАВП за издаване на заповедта за налагане на ПАМ.

Тъй като предмет на контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е заповедта за налагане на ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „в“ и "г" от ЗАВП, не следва да се обсъждат оплакванията за незаконосъобразност на съставения АУАН и на издаденото въз основа на него НП. Правото на защита срещу тези актове може да бъде и в случая е реализирано в самостоятелно производство по реда на ЗАНН.

Неоснователно е оплакването за неясно посочване на правното основание за издаване на заповедта. Относимото правно основание е посочено в разпоредителната част на заповедта, а именно чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. "в" и "г" от ЗАВП. Останалите законови разпоредби, посочени в административния акт, дават общата правна рамка на принудителните административни мерки по чл. 106а от ЗАВП.

В допълнение следва да се посочи, че разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК се намира в глава пета "Издаване на административни актове", раздел I "Индивидуални административни актове", а съгласно чл. 22, т. 1 от АПК производството по раздел I не се прилага за административни актове, които по силата на специален закон се издават и изпълняват незабавно или е предвидено специално производство с оглед на естеството им. Процесната мярка има предварително изпълнение, допуснато по силата на закона. Съобразно нормата на чл. 107, ал. 3 от ЗАВП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка, т.е. ПАМ подлежи на незабавно изпълнение. Прилагането на чл. 26, ал. 1 от АПК би лишило от смисъл принудителните мерки по чл. 106а ЗАВП, тъй като тяхната основна цел е незабавно преустановяване на правонарушението. По същата причина не е необходимо извършването на правонарушението да е установено с влязъл в сила акт.

Неоснователно е и възражението, че тъй като съставените на жалбоподателя С. Г. НП № 42-0004081/23.11.2022 г. и НП № 42-0004082/23.11.2022 г., издадени от началника на ОО АА, С. са отменени, то е отпаднала необходимостта от процесната заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г., издадена от началник ОО "АА" [населено място] при РД „АА" към ИА "АА" за налагане на ПАМ. В случая е безспорно установено, че жалбоподателят С. Г. е турски гражданин, който няма постоянен адрес на територията на Република България и който не е притежавал необходимия сертификат за водач на МПС по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11/31.10.2002 г. Описаното в хипотезата на цитираните правни норми напълно съответства на установената фактическа обстановка и припокрива съдържащите се в ЗППАМ и напълно съответстващи си правни и

фактически основания. Към датата на издаване на заповедта, същата е била необходима, с оглед временния ѝ характер.

С оглед на изложеното и като провери оспорения акт на основание чл.168 от АПК, съдът в настоящия състав намира, че същият като правилен и законосъобразен, следва да бъде потвърден.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя С. Г. (S. G.) не се дължат разноски.

Ответникът не претендира разноски, поради което не следва да му се присъждат.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Г. (S. G.) от Р. Т. / [дата на раждане] /, срещу заповед № РД-14-5136/23.11.2022 г. на началник ОО "АА" [населено място] при РД „АА" към ИА“АА“.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: